بسم الله الرحمن الرحیم

میهمانی خداوند

هدف از خلقت انسان سیر تکاملی او و احراز مقام و شأن انسانیت می باشد که در سایه ی تعبد و بندگی حاصل خواهد شد. عبادت در صورتی اثر دارد که هم خود عبادت و هم خداوندی را که عبادت می کنیم، بشناسیم و برای شناخت معبود باید به خودشناسی دست یابیم.

اگر عبادت به خاطر ترس از جهنم یا شوق رفتن به بهشت و یا برای رفع تکلیف باشد، مطلوب نخواهد بود. عبادتی پسندیده است که از روی خضوع و خشوع و با درک عزت و عظمت خداوند باشد.

ما وارث روح خداوند و مستعد ظهور صفات الهی هستیم، پس عبادت از روی شوق و ذوق و احساس در حضور معبود و به نمایش گذاشتن صفات الهی پایه‌های تکامل انسان است که در تمام عبادات مطرح است.

اراده خداوند در آن است که نور روح ملکوتی ما را همچون تابندگی

خورشید در آوردند تا در آن روز بزرگ از بهره‌های الهی بی‌نصیب نمانیم و بدین منظور وظایفی برای ما مشخص نموده اند که از جمله آن دستورات، روزه است.

منافع روزه‌داری از دو جهت قابل توجه می‌باشد:

۱) جنبه مادی:

استراحت اعضای بدن، ترمیم و بازسازی آنها و نهایتاً سلامت بدن، وقت‌شناسی و ایجاد نظم در زندگی، پرهیز از عادات بد (سیگارکشیدن) و مهار شهوت.

۲) جنبه معنوی :

الف: تقوا در همه زمینه‌ها از جمله فکر، ذهن، اندیشه، تقویت نفس و تعالی آن به نفس مطمئنه، بالا بردن صبر، حلم، شفقت و مهربانی، توجه به مستمندان و نیل به قله رفیع انسانیت.

اما نهایتاً فلسفه اصلی روزه‌داری فرمانبرداری و اطاعت محض از اوامر پروردگار عالم می‌باشد. (سمعاً و طاعتاً) و نخوردن، جزء کوچکی از این فرمانبرداری است.

ب: وقتی خداوند بر امساک و پرهیز چشم، گوش، زبان و دیگر اعضای بدن از خطا دستور می فرمایند، آنگاه بنده باید با تسلیم در مقابل اوامر الهی، اخلاص خود را به ثبوت برساند. (آیه ۱۸۳ سوره

بقره)
خداوند عظیم الشان و پروردگار جهان هستی را شکر و سپاس از کوتاه‌ترین نَفَس‌ها تا بالاترین مرتبه جانشینی خداوند بر روی زمین و از زمین تا آسمان و عرش اعلی که بر ما عنایت فرموده‌اند تا درحریم ضیافت حضرتشان حضور داشته باشیم، که زیباترین و دل‌انگیزترین و با نشاط‌ترین اوقات عمرمان است.
خداوندا بر ما منت دارید، شما با آن عظمت ما را دعوت نموده‌اید و بر ما حرمت گذاشته‌اید و ما را بر خوان معنوی خود فراخوانده‌اید و بر ما است که برای رسیدن ماه ضیافت الله بسیار شادمان و منتظر باشیم. سحرگاهان شادمان برخیزیم که سحر دام دوستی خداوند است و مشتاق و با نشاط به راز و نیاز با معبود بپردازیم تا افلاکیان با مشاهده چنین صحنه هایی بانگ **«فَتَبارَک الله اَحسَن الخالقین»** سر دهند.
حضرت محمد(ص) می‌فرمایند: خداوندا مرا با صدق و پاکی وارد ماه مبارک رمضان گردان و پاک از این ماه خارج ساز.

حال این پاکی و صفا چیست؟ برای اینکه پاک وارد شویم چه باید انجام دهیم؟

ابتدا باید خود را ارزیابی کنیم و این که آیا روح خود را جلا داده‌ایم؟ آیا زمینه را فراهم کردیم تا روح بر نفس فرمانروایی کند؟

روح، نوری ملکوتی و الهی است. روح، لطیفه‌ای الهی و گوهری ارزشمند است که هزاران هزار سال در جوار تقرب الله به صدها هزار ناز پرورش یافته و به ما به امانت سپرده شده است. این روح متعلق به بارگاه قدس الهی است و شایستگی دارد به بارگاه قدس الهی مراجعه نماید و اسکان یابد. بارگاه الهی جایگاه ارواح طیبه و دل‌های پاک مخلص است و سعادت و تکامل ما در این است که روح را از پشت پرده خمودگی و افسردگی نفس اماره بیرون آورده، جلا دهیم تا بر طبیعت عصیانگر و نفس اماره ما غلبه کند و چون روح فرمانروایی کند پاکی حاصل و آرامش برقرار می‌گردد و مبارک بودن ماه رمضان از آن روست که زنگار از روح می زداید و دل را جلا داده به حالت اول که همان فطرت الهی است باز می گرداند و همچنین ملایک در شب قدر (**تَنَزَّلُ الْمَلَائِکَه وَالرُّوحُ فِیهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن کُلِّ أَمْرٍ**) با حسابرسی دقیق، مقدرات در سال پیش رو را بر اساس عملکرد سال گذشته تعیین و مقرر می دارند.؟

خداوند متعال بندگان را برای تعیین سرنوشت، رفاه و زندگیشان آزاد گذاشته‌اند تا تصمیم بگیرند با عقلشان بسنجند و آن گونه که می‌خواهند زندگی خود را بسازند اما از آنجا که انسان‌ها نمی‌توانند راه خود را در مسیر زندگیشان به تنهایی پیدا کنند پروردگار عالم راه را باکلام زیبایشان تعیین و چراغ هدایت را در راهشان روشن نموده‌اند اما بعضی از روی غفلت اصلاً نور این چراغ را نمی‌بینند و

در تاریکی مطلق فرو می‌روند.
علیرغم این که می‌گوییم ماه مبارک رمضان ولی تبرک آن را درک نمی‌کنیم و نمی‌دانیم چگونه است که یک ماه مبارک و دارای فضائل خاص می‌شود و چگونه است که درهای رحمت پروردگار باز می‌گردد. همه می‌گویند ماه ضیافت الله، بر زبان‌ها جاریست که در این ماه مهمان خداوندیم.
مگر نه اینست که برای مهمانی رفتن باید آماده باشیم. یازده ماه در انتظاریم که به این مهمانی برویم ولی برخلاف آنچه می‌گوییم و بر زبان می‌رانیم هرگز خود را برای این میهمانی آماده نکرده‌ایم. برای ضیافت الهی باید روحمان را پاک کنیم و آلودگی‌ها را از خود بزداییم، در وجود خودمان سیری کنیم و به باطن خویش نظری بیندازیم و ببینیم با گذراندن رمضان گذشته چه تغییراتی در وجود ما ایجاد شده، چه اندازه به پروردگارمان نزدیک شده‌ایم؟ چقدر برای صیقل و مصفا شدن باطن خویش تلاش نموده‌ایم و به بارگاه عزتش نزدیک شده‌ایم؟ آیا اگر شب قدر تا صبح بنشینیم و شب زنده‌دار باشیم کفایت می‌کند؟ و استفاده از شب قدر همین است؟ یک شب از بهترین شب‌ها که پروردگار عالم می‌فرمایند فضیلت آن از هزار ماه بهتر است؟ پس چه کسی می‌تواند از این نعمت الهی بهره گیرد؟ چه کسی می‌تواند وارد این میهمانی شود و بهره خودش را برگیرد؟ آیا آن قدر مقرب شده‌ایم که این دعوت را دریافت کرده باشیم یا

این که باطن آلوده خویش را برمی‌داریم و تا پشت در می‌رویم و بر می‌گردیم! به زودی متوجه می‌شویم که این رمضان نیز به پایان رسید، روح ما خسته و جسممان ناتوان است. مانند مهمانی که بدون دعوت برسر سفره‌ای بنشیند و غذایی را که می‌خورد مورد پسندش واقع نشود، بدون استقبال و بدون بدرقه، خسته به خانه باز می‌گردد. از خود سوال کنیم آیا چند ماه رمضان روزه داشته‌ایم؟ و شب‌های قدرش را بیدار بوده ایم؟ در خودمان چه تغییراتی احساس می کنیم؟ رمضان‌هایمان با یکدیگر چه تفاوت هایی داشته...؟ بر عمر تلف شده خود، بر ماه رمضان‌های گذشته و بر شب های قدر از دست رفته بیاندیشیم و تاثیر آن را بر زندگی خود مرورکنیم.

آیا در اثر اشتباه و اعمال سوءیی که از ما سر زده روح ما زنگار نگرفته و مانع رشد و تکامل ما نگردیده؟

قبل از ورود به ماه رمضان خود را حسابرسی کنیم و دل را مصفا کنیم.

اما چگونه دل را مصفا کنیم؟ آنچه را که خداوند از درون ما آگاه است و می‌داند خود نیز به آن پرداخته و جام دل که آیینه انعکاس اعمال است را از پلیدی ها پاک نموده تا با پایان رمضان آیینه جمال دوست گردد.

در سوره شمس خداوند یازده مرتبه سوگند یاد نموده و فرموده اند که:

«ای انسان تو نیک و بد را خوب می‌دانی چون به روح تو الهام کرده‌ایم. بنابر این هرکس خود آگاه است کجا قصور کرده و خطا نموده. تیرگی و زنگار گناه بردل می‌نشیند پس باید دل را از آلودگی‌ها نجات داد و وارد این ماه شد تا جزء مهمان های واقعی قرار گرفت. سحر را با ذوق آغاز و روزه داری را با اشتیاق حصول رضایت الله به افطار رسانید نه با کراهت و شِکوه از گرسنگی و تشنگی.

رحمت و غفران خداوند به وسعت قدرت و عظمتشان است. بایستی در این ماه مبارک و با منزلت از سر اخلاص با خداوند راز و نیاز نمود و عذر قصور در فرمانبرداری و پوزش از لغزش‌ها را به ساحت مقدس خداوند عرضه نمود. اگر حقی از کسی ضایع گردیده بود جبران و رضایتش را جلب نمود. باید صفات خداوند را به نمایش گذاشت، قصور دیگران را چشم پوشید و عذرشان را پذیرفت و در مقابل کج رفتاری نادانان و زخم زبان جاهلان و شماتت دشمنان کریم، صبور و بردبار بود و پاک وارد این ماه شد. و سرانجام مراحل تکامل را طی نمود.

حضرت محمد (ص) می‌فرمایند: روزه نصف صبر است و صبر نصف ایمان. لذا از دستاوردهای روزه حلم و بردباری است. پس باید از اینکه مهمان خداوند هستیم گل شادمانی بر رخسار و شعف بر

جان و دل نشانده، مسرور از اینکه یک ماه بر خوان رحمت الله روزی خوار هستیم.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۸۳ بقره» ما بر شما نوشتیم روزه را همانطور که بر امم گذشته نوشتیم. این دستور العمل، آموزشی برای خودسازی و آزمایشی برای تعبد و بندگی می باشد تا اصل انسانیت ما را در جهت رشد و تکامل پیش برد. رمضان فرصتی است که می‌توان بسیار درها و صدف‌های گران بها و ارزشمندی را از دریای رحمت الهی صید کرد. ماه رمضان ماه رحمت است. یک رکعت نماز مطلوب در این ماه تا هفتصد رکعت ارزش دارد و پیام خداوند بر ما و انتظار خداوند از ما، در مقابل تمام نعمت‌هایی که به ما ارزانی داشته‌اند فرمانبرداری است، مگر نه اینکه ما بسوی خداوند باز می‌گردیم.

«أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَ أَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۱۸۴ بقره «خداوند می‌فرمایند: اگر بیمار، مسافر یا ناتوان هستی روزه نگیر و بجای آن در روزهای دگر روزه بگیر و اگر تا سال بعد نتوانستی روزه بگیری علاوه بر روزه یک مسکین را هم باید طعام دهی و برایت بهتر است که اگر از مقدار فدیه‌ای که خداوند مشخص

فرموده بیشتر هم بدهی و با تمام این تفاسیری که شرح داده شد، باز اگر روزه بگیرید برای شما بهتر است.
(قابل توجه اینکه در خصوص کفاره روزه و همچنین فطریه از این آیه شریفه چنین برداشت می شود که حتی الامکان سعی شود افزون بر مقدار متعارف و حد نصاب تعیین شده اطعام گردد.)

خوراکی‌های سفره ماه مبارک رمضان:

۱- **طعام:** تقوا و پرهیزگاری و امساک از آنچه خداوند نهی فرموده‌اند.
۲- **نوشیدنی:** تلاوت قرآن و ذکر و تسبیح خداوند.
۳- **تنقلات:** حلم و بردباری و استقامت در مقابل سختی‌ها و مصائب.
روزه به امر خداوند وضع گردید تا با آتش گرسنگی جسم را بسوزاند و با احساسات و عواطف حیوانی مبارزه کند و آنها را در ممنوعیت نگه داشته و بین آنها و انجام کارها و لذایذ حیوانی دیواری قرار دهد تا در تب شوق و رسیدن به آن لذایذ حیوانی بسوزد و به آن لذایذ دست نیابد.
روزه توصیه گردید تا انسان را صبور و مقاوم سازد و آلودگی‌ها را از انسان بزداید و آنگاه با آب توبه گناهان را بشوید، گناهانی که زنگار بر آیینه دل نشانده است که در این آیینه با وجود زنگار گناه رخسار حضرت دوست تماشا نتوان کرد.

ثمره روزه داری:

۱- تقوای ظاهر:

الف) چشم: پوشیدن چشم از نگاه به نامحرمان.

ب) زبان: بربستن زبان از کلمات لغو، غیبت، تهمت، دروغ، ناسزا و ...

ج) گوش: گوش را بساط شنیدن غیبت، تهمت و هزلیات قرار ندادن.

د) دست و پا: پرهیز از ظلم کردن و تعدی به اموال و تجاوز به حریم و مالکیت غیر، تجسس، نان کسان بریدن و ضرب و شتم ضعیفان و یتیمان و ...

۲- تقوای باطن

الف) نفس: بر حذر داشتن نفس از هوی و هوس، امیال شهوانی، وسوسه های شیطانی و نهایتا به سوی نفس مطمئنه تربیت نمودن.

ب) دل: مبرا داشتن دل از هرگونه ذهنیت، تصورات پوچ و واهی، اجتناب از هرگونه ظن و گمان، حسادت، بخل و کینه توزی و نفرت و ...

ز دست دیده و دل هر دو فریاد
که هرچه دیده بیند دل کند یاد

بسوزانیم آنچه را در وجودمان است از هوی و هوس و افکار شیطانی و پاک و طاهر گردیم آنگاه جام دل ما جام جهان‌بین و جام جهان‌نما خواهد شد.

آن هنگام است که رازهایی ملکوتی و اسرار غیبی ظهور خواهد کرد.

و این نعمت از رحمت های ماه میهمانی خداوند می‌باشد. به امید آنکه بهره بگیریم از خوان گسترده الهی در این ماه با برکت همچنان که اهل تقوی و مخلصین بهره‌مند گردیده‌اند. و با مکاشفه و دست پر از ماه رمضان خارج شویم و این از خاصیت ضیافت الهی می‌باشد. این شیوه و این آموزش نه فقط برای یک ماه که برای همیشه زندگی منظور نظر می‌باشد.

چشم آلوده نظر از رخ جانان دور است
پاک شو اول و پس دیده بر آن پاک انداز

و خداوند تبارک و تعالی شروع این حرکت را از شکم آغاز نموده‌اند، زیرا اولین پایگاه رسیدن به تقوا و شروع پرواز برای رسیدن به مقام پرهیزکاری پایگاه شکم است. وقتی نگاه می‌کنیم و می‌بینیم که گران‌فروشی، احتکار، دست درازی به مال یتیم همه برای شکم است و وقتی این شکم پر شد و سیر شد و فربه شد، هوی و هوس در پی خواهد آمد و دیگر چشم دل کور می‌شود و انسانیت زیر صفر می‌رود که هر چیزی در صفحه ننگین تاریخ افراد می‌بینیم منشاء آن شهوت و پشتیبان شهوت، شکم است.
پس ابتدا باب شکم را ببندیم که اگر شکم مهار شد؛ هوی، هوس و غضب و.... هم مهار می‌شود و این روزه است که انسان را از وابستگی‌های جسمانی نجات می‌دهد و وقتی شکم پرستی و

زیاده‌روی و زیاده‌خواهی را از جسم گرفتیم روح حاکم می‌شود.
اگر خواستیم در حریم پروردگار عالم وارد شویم باید تمام اعضای بدن روزه باشد، همانگونه که در نماز تمام اعضا شرکت دارند، برای روزه نیز همچنین است و زمانی قدر این میهمانی مشخص می‌شود که دیگر توفیق حضور و شرکت در این میهمانی را نداشته باشیم و این نعمت از ما سلب شده و پرونده ما بسته شده باشد.
چه زیباست زمانی که رختخواب گرم را رها می‌کنیم و به نوای بانگ سحرگوش فرا می‌دهیم و قلبمان روشن می‌گردد و در پایان این ماه فقط غبار غم از دست دادن این فرصت زیبای ضیافت بر چهره‌ی بنده‌ی واقعی نمایان است.
چون درک این ماه و درک این ضیافت و این تقرب را نموده لذا برایش تاسف بار است که ماه رمضان تمام می‌شود. ساحل دریای رحمت الهی که در رمضان به روی مطیعان طاعت باز می‌گردد نمادی جان افزا و روح بخش خواهد بود. برخی قدم بر ساحل گذاشته پای بر آب می‌زنند، برخی شنا و برخی نیز لباس غواصی به تن کرده و در اعماق دریای معرفت فرو رفته به سیر می‌پردازند و با دست‌آورد درّ و گوهر معنوی به ساحل امن و صفابخش زندگی شرافتمندانه باز می‌گردند. آنها شاکران و کامیابان‌اند.
به امید آنکه در پایان ماه رمضان به نشاطی واقعی برسیم و جام دل و کاسه دل را از شراب وصل یار لبریز کنیم.

شب قدر:

سفره رمضان شب قدر است و برای درک این شب و قدر دانستن آن باید پاک باشیم و خود را آماده کنیم.

قدر به معنی؛ اندازه، بها و ارزش است و شب قدر شبی است که به بنده ارزش می‌دهند یا می‌گیرند. «**تعز من تشاء و تذل من تشاء**» و برای این منظور خداوند ملائک را به فرماندهی روح الامین به سوی زمین برای چنین ماموریتی فرمان می‌دهند تا ضمن تعیین مقدرات برای آنها، این حقیقت از هدف آفرینش انسان که تعبد و بندگی و عشق به الله است به نمایش درآید و به این فرموده پروردگار عالم که در بدو خلقت آدم به ملائک پاسخ فرمودند : «**انی اعلم ما لا تعلمون**» من می‌دانم چیزی را که شما نمی‌دانید، واقف گردند. پس هر کس را براساس گذشته و یک ماه فرجه‌ای که به او داده‌اند بررسی و امتیاز دهی می‌نمایند.

اگر هم خطایی کرده (**سوره زمر: «قُل یا عِبادی الَذینَ اَسرَفوا عَلی اَنفُسِهِم لاتَقنَطوا مِن رَحمَه الله...»**) و این طور خداوند مهربانانه خطاکاران را به سوی هدایت فرا می‌خوانند. اگر کسی در این ماه به خود آمد و خود را اصلاح کرد و آنطور که باید و شاید زنگار از روح خود زدود، آنگاه در آن شب موعود ارزش و بها شامل حالش می‌شود و چنانچه قبل و در طول این ماه تلاشی برای زدودن تیرگی از روح خود نکرد و همچنان سر به عصیان و گستاخی و ظلم

داشت و با نخوت بر روی زمین راه رفت، عزت را از او می‌گیرند و ذلیل و خوار می‌شود.

قدر یعنی این و شب قدر چنین هدفی را دنبال می‌کند و هدف دیگر شب قدر عرضه نمایش بندگی به محضر خداوند به تماشاگری ملائک می‌باشد. آنهایی که واقعیت را درک کرده و می‌دانند این سرا ماندنی نیست و فرق بین خوب و بد را تمیز می‌دهند، سعی می‌کنند عبادت بیشتری انجام دهند. عصیانگران دست از عصیان و معاصی بر می‌دارند، از دهان‌ها بوی تسبیح و حمد الهی و از اندیشه‌ها نسیم آرامش و تسلیم برآید و جسم و جان در عبادت است. دهان به نیاز و ستایش و زبان عصیان‌ها را اعتراف و ندامت از خطاها حاکم بر زندگی مومن می‌شود و همواره نادم است از اینکه چرا قدر و منزلت خداوند را نشناخته، در تعبد قصور و خطا نموده و این اثر رمضان است. شب قدر از قبل بوده، چون خداوند می‌فرمایند: من قرآن را در این شب نازل کردم و یکی از پارامترهای تبرک ماه رمضان و پر برکت بودن این ماه **شب قدر** است.

(سوره دخان: « **اِنا اَنزَلناه فی لَیلَه المُبارَکَه**»).

در روح ما دانه عشق به الله از ازل گذاشته شده و روح میل و شوق و رغبت بسیار برای سفر به سوی الله دارد.

ما چنین کیمیایی را در وجود خود داریم که مشتاق است به سرچشمه واقعی خود در بین قدسیان و افلاکیان و در جوار قرب

الهی باز گردد. و خاصیت دیگر روح حق طلبی است که باعث می‌شود انسان طالب تکامل باشد و نفس اماره سد راه این تکامل است که ماه رمضان فرصتی طلایی و ارمغانی الهی برای مهار نفس و حاکم شدن روح در افعال، انتخاب و زندگی مومن می باشد.

ما میهمان خداوندیم و این غنیمتی است برای ما، باید قدر بدانیم و درک کنیم و از خداوند و کسانی که درحقشان ظلم کردیم طلب بخشش کنیم و پاک گردیم تا بر سفره رمضان که شب قدر است راه یابیم و جایی داشته باشیم. فلسفه شب قدر نه تنها فرود ملائک و نزول قرآن است، که شبی استثنایی در تاریخ بشریت است و به انسان فرصت می‌دهد تا هم قدر خود و جایگاه خود را بعنوان خلیفه خداوند بر زمین بشناسد و هم قدر دین، آیین، کتاب آسمانی، پیامبر و نهایتاً به منزلت خداوند پی ببرد. بعد دیگر آمادگی، طلب و تلاش تا رسیدن به قله رفیع انسانیت می باشد نه آنکه صرفاً از ترس آتش جهنم بیدار مانده درخواست نجات از آتش نماییم.

زیباترین پیش درآمد شب قدر این است که سکوت کنیم و تمام افکارمان حول خالقمان سیر کند و راهی برای آشتی با خدا پیدا کنیم و حقوق دیگران را ارج نهیم و از خداوند خودش را برای خودمان بخواهیم. ابتدا به خداوند بیاندیشیم پس به عظمت ایشان برسیم و آنگاه از آن همه عظمت و قدرت و رحمت نشئه شویم و فقط او را بطلبیم، آنگاه است که از انوار رحمت الهی بهره‌مند می‌شویم.

سال‌ها دل طلب جام جم از ما می‌کرد
آنچه خود داشت ز بیگانه تمنا می‌کرد

این خاصیت دل است اگر آماده شد، آن شراب مستی عشق به الله را در جام دل خواهند ریخت. اگر بر معرفت و اطلاعات خود بیافزاییم و در باطن خود پیاده کنیم آنگاه نه تنها در شب قدر که در تمام اوقات عمرمان خداوند را با شناخت کامل عبادت می‌کنیم و عبادتمان معنی می‌دهد و تکامل را به دنبال خواهد داشت.

بررسی صفات سبحان که در شب قدر خداوند را با آن می خوانیم

۱- بعد ظاهری واژه سبحان:

خداوند مبرای از هرگونه نقص و صفات ناپسند بوده. خداوندی که عظیم است و عظمت و کبریایی او در همه جا متجلی بوده و ذات اقدسش در فکر و ذهن ما نمی‌گنجد و گوشه‌ای از عظمت او در پی خواهد آمد.

خداوند خالق زمینی است که با سرعت یکصد هزار کیلومتر در ساعت حرکت می‌کند و ما انسان ها متوجه این حرکت نمی‌شویم. سرعت خورشید ۹۷۳ هزار کیلومتر در ساعت است. اگر با سرعت ۳۰۰ هزار کیلومتر در ثانیه بالا رویم بعد از ده هزار سال به ستاره اتاکارنیا که ۴ میلیون برابر خورشید نور و روشنایی دارد، می رسیم

و با همان سرعت اگر ادامه دهیم ۶۰ میلیون سال بعد به کهکشان های فرمکس می رسیم و باز با همان سرعت ۶۷ میلیون سال بعد به کهکشان های سنبله می‌رسیم. یعنی از زمین تا کهکشان سنبله با سرعت ۳۰۰ هزار کیلومتر در ثانیه ۱۲۷ میلیون سال فاصله هست. تنها این موارد برای شناخت ظاهری خداوند کافی است، حال آنچه از مخلوقات و طبیعت که جلوی چشم ما است و بی تفاوت از آن می گذریم جای خود دارد.

برگ درختان سبز در نظر هوشیار
هر ورقش دفتریست معرفت کردگار

می خواهیم باب سخن با آفریدگاری این چنین باز نموده و در توبه بگشاییم و عرضه بداریم **الهی العفو** با چنین پشتوانه، شناخت و ادب.

۲- بعد باطنی واژه سبحان:

همه کروبیان و آنان که حول عرش خداوند می‌گردند به باطن واژه **سبحان الله تعالی** واقف هستند. خداوند برتر از فکر، ذهن و اندیشه ما بوده و همه خوبی‌ها از خداوند است و آنچه بدی به ما می‌رسد از نفس ماست و خداوند منزه هستند از آنچه که ما به ایشان نسبت می‌دهیم.

پس سبحان به این معنی است که خداوند:

۱- دروغ نمی‌گوید.۲- غافل نیست.۳- فراموش کار نیست. ۴- خیانت نمی‌کند. ۵- لغو نمی گوید. ۶- غلو نمی کند. ۷- کار عبث انجام نمی‌دهد ۸- بیخود و بی مصرف خلق نمی‌کند. ۹- باج نمی‌گیرد. ۱۰- بی‌دلیل عطا نمی‌کند. ۱۱- حق کشی نمی‌کند. ۱۲- کینه‌ای نیست. ۱۳- بی‌عدالتی نمی‌کند.۱۴- فریب نمی‌دهد. ۱۵- زود و ناپخته قضاوت نمی‌کند.۱۶- زود خشم نمی‌کند. ۱۷- بی‌رحم نمی‌باشد. ۱۸- زود تصمیم نمی‌گیرد. ۱۹- پارتی بازی نمی‌کند
۲۰- شوخی نمی‌کند. ۲۱- کسی را بازی نمی‌دهد.۲۲- وعده سر خرمن نمی‌دهد. ۲۳- بی وفایی نمی‌کند.۲۴- زاییده نشده و فرزندی ندارد. ۲۵- شریک ندارد.۲۶- همسر اختیار نمی‌کند.۲۷- خوابش نمی‌برد. ۲۸- چرت نمی‌زند.۲۹- نیاز به هیچکس ندارد.۳۰- پیر نمی‌شود. ۳۱- بیمار نمی‌شود ۳۲- ضعیف نمی‌شود.۳۳- تسلیم هیچ قدرتی نمی‌شود. ۳۴- بی‌نیاز از خوردن و آشامیدن است. ۳۵- جسم و ماده نمی‌باشد. ۳۶ - فریب نمی‌خورد. ۳۷- اشتباه نمی‌کند. ۳۸- عجول نیست. ۳۹- غایب نیست. ۴۰- خلف وعده نمی‌کند.۴۱- مبری از هوی و هوس است. ۴۲ - افسرده و منزوی نمی‌شود. ۴۳ - پشیمان نمی‌شود. ۴۴- دچار دلهره و اضطراب نمی‌شود.۴۵- شک و تردید به سراغش نمی‌آید

۴۶- نمی ترسد. ۴۷- مکر و خدعه نمی کند، مگر برای مکاران. ۴۸- بیخبر از هیچ ماجرایی نمی‌باشد.۴۹- شرم و خجالت بر او مسلط نمی‌شود. ۵۰- نیاز به مشورت ندارد و با کسی مشورت نمی‌کند. ۵۱- در هیچ زمینه علمی، اقتصادی، قدرت و .... ضعف ندارد.

و با این معرفت و شناخت آماده می‌شویم تا او را آنچنان که شایسته است تعبد نماییم زیرا آنچه حاصل زندگی دنیوی و موثر برای ادامه حیات دنیای پس از مرگ می باشد همان معرفت، کمال، تعبد و در نهایت رضایت حضرت حق تعالی می باشد.

حال که درهای رحمت خداوندی در رمضان بسوی روزه داران مومن باز بوده و یکی از ویژگی‌های مومن تایید پیامبران می باشد لذا تایید خود و تکریم پیامبران را در هر روز ماه مبارک رمضان با ۲ رکعت نماز به نیابت یکی از پیامبران مرسل در پیشگاه خداوند اقامه می نماییم و بدینسان رشد و معرفت معنوی خود را در خصوص برگزیدگان خداوند به نمایش می گذاریم. پیامد این عمل و نتایج آن به شرح ذیل حاصل می گردد.

آیا تاکنون درشهری غریب وارد شده‌اید که نه جایی را بشناسید و نه اطلاعی از وضعیت آن شهر داشته باشید؟ به خصوص اینکه ندانید در آن شهر به شما چه خواهد گذشت. آیا وسیله آسایش و

رفاه برای شما فراهم شده یا وسیله شکنجه و عذاب؟ اگر دراین سرگردانی دوست یا آشنایی را ببینید که به استقبال شما آمده و شما را گرم درآغوش بگیرد و به شما خوش آمد بگوید آیا خوشحال نخواهید شد؟

و ما سفری در پیش رو داریم، سفری پر از هول و هراس، پر از بیم و امید، سفری حتمی، سفری بی‌اختیار و بی‌بازگشت، سفری تا بی‌نهایت، هرکدام از ما ره توشه‌ای برای این سفر جاودانی فراهم کرده‌ایم و به راستی نمی‌دانیم اعمال صالح ما چقدر توانسته است خطاها و گناهان ما را جبران کند. چرا که در آنجا به ذره‌ها نیز رسیدگی می‌شود.

آیا می‌خواهید در این سفر استقبال کننده‌ای داشته باشید؟ و یا می‌خواهید آشنایی، دوستی به دیدار شما بیاید؟ تا از هول و هراس شما کاسته شده و بیم‌های شما به امید تبدیل شود. آیا می‌خواهید پیامبران الهی حضرت آدم، حضرت ابراهیم، حضرت موسی، حضرت عیسی، حضرت نوح و حضرت محمد (ص) و دیگر اولیاء خداوند به استقبال شما بیایند؟ آیا می‌خواهید پیامبر ما از داشتن چنین امتی افتخار کند؟ اگر چنین است قبل از افطار یا بعد از افطار یا نیمه شب یا سحرگاه یا هر وقت توانستی در ماه مبارک رمضان و بعد از آن دو رکعت نماز بخوان و به هر پیامبری که می‌شناسی و یا نام او را می‌دانی هدیه کن.

وقتی دو رکعت نماز بخوانی و به حضرت ابراهیم(ع) هدیه کنی،

درآن وقت حضرت ابراهیم به حضور حضرت محمد(ص) شرفیاب می‌شوند و به ایشان به خاطر داشتن چنین امتی تبریک می‌گویند و اظهار می‌دارند که در زمان من مردمانی مرا به خاطر دعوت به خدا پرستی در آتش افکندند ولی هزاران سال پس از آن، از امت آخر زمان کسانی برای من نماز هدیه فرستادند. و این افتخاری برای پیامبر اسلام خواهد بود.

بنابراین برای هر پیامبری که دو رکعت نماز بخوانی و هدیه بفرستی درآن روز موعود برای تشکر به استقبال و دیدارت خواهند آمد و فرشتگان و ملائک نیز با تبریک و تهنیت از شما استقبال می‌کنند.

در ماه مبارک رمضان با زبان روزه دو رکعت نماز هدیه به محضر انبیاء و اولیاء اقامه می‌کنیم

((اَللهم صَل عَلی مَلائِکَتِک وَ اَنبیائِک وَ اولیائِک وَ عِبادَک الصالحین))

خداوندا بر ملائک و انبیاء و اولیاء و بندگان صالحت درود بفرست.

شب قدر جایزه ای است برای کسانی که بتوانند نفس خود را تزکیه کنند و آن طور که شایسته یک مسلمان است رفتار کنند تا به این شب برسند و آیا می‌شود بدون انجام وظایفی که بر عهده ی شخص گذاشته‌اند جایزه را نیز به او بدهند؟ پس باید برای دریافت جایزه تلاش کرد.

ماه مبارک رمضان درهای رحمت الهی به سوی بندگان باز است و مأموران الهی آماده استجابت دعاها و انجام خواسته های بندگان

خدا هستند.
همین‌طور که بندگان مؤمن تلاش می کنند تا در این ماه کمتر گناه کنند و بیشتر، روحشان را روانه ی درگاه الهی نمایند. به همان نسبت رحمت های خداوند بسیار بیشتر بر آنها جاری هست. از این فرصت ها استفاده کنید و امروز را به فردا محول نکنید و نگذارید که یک روز از این روزهای شریف از شما تلف شود. در این ماه شریف قرآن از طرف خداوند بر بندگان نازل شده و این یکی از رحمت های بسیار عظیم پروردگار است به سوی بندگانش. بیشتر از هر چیز از این آیات کریمه و از کلام پروردگار استفاده کنید و اوامر الهی را به کار ببندید تا در زندگی سعادتمند باشید و سعادت اخروی نیز نصیب شما گردد.
از قرآن فاصله نگیرید و قرآن را شما به قرائت آن اکتفا نکنید. دریافت کنید دستورات خداوند را و بخوانید که عمل کنید به دستورات قرآن. از آن ما که انسان ها نمی توانند راه خودشان را پیدا کنند و نمی توانند به تنهایی مسیر زندگی‌شان را پیدا کنند پروردگار عالم هدایت فرمودند و راه را با کلام زیبایشان روشن کردند و چراغ هدایت را در راه انسان ها روشن نمودند چراغ هدایت برای همه ی افراد بشر روشن است اما همه از آن استفاده نمی کنند.

چه کنیم خداوندا که غافلیم! چه کنیم پروردگارا ؟ که نادانیم
دست دعا برداریم و از اعماق قلب مان و از اعماق وجودمان ناله برآریم که «خداوندا ما را یاری کن و به ما کمک کن و ما را هدایت

بفرما و از این گمراهی و ضلالت و تاریکی و جهل نجات مان ببخش و ما را لایق ضیافت خودت قرار بده و ما را بهره مند از این ضیافت الهی بفرما. فرصت بسیار کم است و این ماه رمضان هم مانند ماه رمضان های دیگری سپری می شود.

خداوندا؛ غافلیم، عاجز و ناتوانیم، فرومانده ایم ما را از این ضلالت و بیچارگی نجات ببخش چشمان مان را باز کنیم تا زیبایی نور را احساس کنیم نه مانند خفاشی که از نور فرار می کند و به تاریکی پناه می برد.

خداوندا، شب قدرت کدام شب است؟ و قدر چگونه است؟ و ما چگونه قدر بدانیم و چگونه بر آن قدر نزدیک شویم.

خداوندا؛ درماندگی چه دردناک است، بیچارگی چه اندوه بار است و نداشتن چه حسرت بار، جهالت چه بار سنگینی است بر دوش ما و غفلت چه پوشش نامناسبی است بر ما. خداوندا، دستمان را بگیر تا قدم در روشنایی گذاشته و به سوی رحمت و مغفرت بیاییم.

اسامی پیامبران

حضرت محمد(ص)	حضرت یونس(ص)	حضرت متی(ص)
حضرت عیسی(ص)	حضرت ادریس(ص)	حضرت ارمیا(ص)
حضرت موسی(ص)	حضرت عُزَیر(ص)	حضرت یوشع(ص)
حضرت ابراهیم(ص)	حضرت هود (ص)	حضرت شعیا(ص)
حضرت شعیب(ص)	حضرت ایوب(ص)	حضرت تُورَخ(ص)
حضرت لوط (ص)	حضرت الیاس(ص)	حضرت شمعون(ص)
حضرت هارون(ص)	حضرت دانیال(ص)	حضرت خالد(ص)
حضرت اسماعیل(ص)	حضرت جرجیس(ص)	حضرت حنظله(ص)
حضرت اسحاق(ص)	حضرت ذَی‌الکِفل(ص)	حضرت شیث(ص)
حضرت صالح(ص)	حضرت حَیقُوق(ص)	حضرت طالوت(ص)
حضرت یعقوب(ص)	حضرت خضر(ص)	حضرت آدم(ص)
حضرت یوسف(ص)	حضرت ذی‌القرنین(ص)	و حضرت هابیل(ص)
حضرت داود(ص)	حضرت اسباط (ص)	
حضرت سلیمان(ص)	حضرت میشا(ص)	
حضرت زکریا(ص)	حضرت نوح(ص)	